

Arrest

nr. 95 982 van 28 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 6 november 2012 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat T. DECALUWE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) 1987 te Accra. U woonde tijdens uw schoolcarrière te New Tafo, Akim, en u liep school tot uw zestienjarige leeftijd, waarna u bij uw moeder in Tema ging wonen. In het jaar 2004 ging u in Tema alleen wonen. Op uw zestienjarige leeftijd ontdekte u dat u homoseksueel bent, dit nadat u seks had met uw leerkracht sociale studies. U had gedurende een tweetal maanden een homoseksuele relatie met uw leerkracht, en

jullie werden betrappt door een medestudent van u. De leerkracht werd getransfereerd naar Navrongo, en u ging, na het schooljaar te hebben beëindigd, terug bij uw moeder in Tema wonen. Nadat u uw ouderlijk huis verliet, alleen ging wonen, en werk gevonden had als kelner in 'Nim Tree Under', leerde u D. A. kennen. Hij kwam naar de plaats van uw werk, u serveerde hem drankjes en jullie leerden elkaar beter kennen. Nadat jullie telefoonnummers hadden uitgewisseld en jullie telefonisch contact onderhielden, vertelde D. u dat hij homoseksueel was. U begon een homoseksuele relatie met D. in het jaar 2006. In november 2011 was u in uw kamer samen met D. en jullie maakten ruzie. Gezien daarbij veel geluid en geschreeuw te pas kwam, werd de aandacht van uw huisbazin getrokken. U hoorde haar naar de politie telefoneren, en ze vroeg hen om jullie te komen arresteren, omdat jullie homoseksuelen zijn. U vluchtte samen met uw partner D. naar H., een vriend van jullie beiden die in Takoradi woonde. Daar D. zich niet zo goed voelde in zijn vel, nam H. hem mee naar nachtclub om hem wat op te monteren. Wanneer H. in de club naar het toilet ging, merkte hij bij terugkomst dat D. verdwenen was. H. vond D. dood terug en kwam meteen terug naar huis. H. vertelde u wat gebeurd was, en hij regelde, via tussenkomst van een zekere K., uw vlucht uit Ghana. Daar K., net zoals H., zeeman was, werd het voor u geregeld dat u mee kon reizen met een schip. U verliet op 29 november 2011 per schip Ghana, en u kwam aan in België op 21 december 2012. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 23 december 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient opgemerkt dat u meerdere verklaringen aflegde die fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw – door u beweerde – homoseksuele geaardheid.

U verklaarde op zestienjarige leeftijd een eerste keer seks te hebben gehad met een andere man, zijnde meneer A., uw leerkracht sociale studies (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of u, voordat u een eerste keer seks had met uw leerkracht, ooit al had gemerkt dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, antwoordde u dat voorheen niet gemerkt te hebben. U verklaarde dat, voordat u met uw leerkracht seks had gehad, u daarvoor reeds eens samen met uw leerkracht een douche genomen had. Gevraagd of u zich op dat moment reeds aangetrokken voelde tot mannen, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U verklaarde dat u, de dag waarop u een eerste keer seks had met uw leerkracht, een alcoholisch drankje had gedronken, hij uw geslachtsdeel begon aan te raken en te zeggen dat hij u graag zag (zie gehoorverslag CGVS, p. 15-16). U voegde eraan toe dat u niets zei en u uw gevoelens niet kon beheersen omdat u dronken was (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of uw leerkracht voorheen reeds dergelijke opmerkingen gemaakt had, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat hij u dat pas zei die keer toen u dat drankje dronk. Gevraagd wat er door u heen ging op dat moment, antwoordde u dat u zich dan realiseerde dat uw leerkracht homoseksueel is, u niets kon zeggen, u zich ook aangetrokken voelde en hij u begon aan te raken. Gevraagd of u dan voor het eerst merkte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u dat dan nooit vooraf had opgemerkt, antwoordde u dat het toen de eerste keer was. Gevraagd of u, nadat u seks had met uw leerkracht, erover praatte met hem, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u daar wat meer kunt over vertellen, antwoordde u dat het normaal was voor u. Gevraagd of u wat uitgebreider kunt vertellen over het gesprek dat u met uw leerkracht had, nadat jullie seks hadden gehad, en gevraagd wat er allemaal gezegd werd - gegeven de vaststelling dat u net ontdekt had dat u homoseksueel was, en dit toch niet zo gemakkelijk lijkt - antwoordde u dat het een gewoon gesprek was, hij u adviseerde over te leren in school, hij u veel zei en raad gaf (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd wat u aan hem zei, antwoordde u enkel dat u hem bedankte voor zijn advies. Gevraagd of u ook besepte dat u homoseksueel was, nadat u seks had met uw leerkracht en u zich aangetrokken voelde tot mannen, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd hoe u zich voelde nadat u seks had met uw leerkracht, antwoordde u dat u zich opgewonden voelde, u zich aangetrokken voelde tot personen van hetzelfde geslacht, en u tegen uzelf zei dat u moet aanvaarden wie u bent. Gevraagd wat er door u heen ging toen u dit besepte, antwoordde u dat het een normaal iets was, u zich op dat moment realiseerde dat u aangetrokken bent tot personen van hetzelfde geslacht, en u accepteerde wie u was. U voegde eraan toe dat dat alles was. Gevraagd wat u dacht op het moment dat u besepte homoseksueel te zijn, én in een land te leven waar dat allesbehalve geaccepteerd wordt, antwoordde u dat u niet nadacht over arrestaties ofzo, u alles wat u wou doen, toch in het geheim kan doen en u dus de moeilijkheid daarvan niet inziet. Gevraagd of u het moeilijk heeft gehad om uw eigen homoseksualiteit te aanvaarden, antwoordde u ontkennend en

voegde u eraan toe daarmee geen moeilijkheden te hebben gehad (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd hoe u ermee omging op het moment dat u zich uw homoseksualiteit realiseerde, en besepte dat in de Ghanese maatschappij van een man verwacht wordt dat hij trouwt en kinderen krijgt, antwoordde u, weinig verhelderend, dat u dacht met tijd iemand te hebben op wie u verliefd wordt, en dat, wat er ook van zij, u niet ongerust was (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of u eraan dacht dat uw homoseksualiteit mogelijks voor problemen zou kunnen zorgen in de toekomst, antwoordde u ontkennend. Gevraagd hoe u zich voelde toen u een eerste keer seks had met uw leerkracht A., gegeven het feit dat er in Ghana een taboe rust op homoseksualiteit en dat anderen het een enorm taboe vinden, antwoordde u dat u zich normaal voelde erna, en dat u wist dat het een geheim was tussen u en A.. Gevraagd of u het zelf niet vreemd vond wat u met uw leerkracht had gedaan, gegeven de vaststelling dat u nog maar net ontdekt had homo te zijn, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat dat niet vreemd was.

Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen geen enkele blijc geven van doorleefde ervaringen. Dat u, nadat u uw homoseksuele geaardheid ontdekte en een eerste keer seks had met een andere man, besepte homoseksueel te zijn, dit zonder meer aanvaardde omdat u het normaal vond en u geen problemen zag daar u toch alles in het geheim zou kunnen doen, overtuigt absoluut niet. Dat u uw pas ontdekte homoseksualiteit zonder meer eenduidig positief ervaren zou hebben, is immers hoogst opmerkelijk gezien de strafbaarstelling van homoseksualiteit, en het politiek, religieus en maatschappelijk stigma ten aanzien van homoseksuelen in Ghana. Dat u – meermaals en in verschillende bewoordingen – gevraagd hoe u het besef van uw eigen homoseksualiteit opnam, meermaals verklaarde dat het 'normaal' was voor u, uit uw verklaringen blijkt dat u er niet veel over heeft nagedacht, en u geen problemen had om uw homoseksualiteit te aanvaarden, bevestigt enkel het niet doorleefde karakter van uw verklaringen. Dat u het gesprek, dat u met uw leerkracht voerde nadat u voor een eerste keer seks had gehad met hem – het moment waarop u zich realiseerde homoseksueel te zijn – 'normaal' noemde, en verder nagenoeg niets weet te vertellen over dit gesprek, bevestigt verder het niet doorleefde karakter van uw verklaringen betreffende de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid. Ook uw verklaring dat u niet nagedacht zou hebben over arrestaties en dergelijke, daar u toch alles in het geheim kon doen en u het probleem dus niet inzag, alsook uw verklaring er niet aan gedacht te hebben dat uw homoseksuele geaardheid mogelijks voor problemen zou kunnen zorgen in de toekomst, is niet aannemelijk. Immers, dat u zich in een heteroseksuele en homofobe omgeving – in casu de Ghanese maatschappij en uw leefwereld – niet gerealiseerd zou hebben dat uw pas ontdekte homoseksuele geaardheid mogelijks problematisch was, en u zich hierbij geen bijkomende vragen zou hebben gesteld, is niet aannemelijk. Het is dan ook geenszins geloofwaardig dat u uw pas ontdekte homoseksuele geaardheid, die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, en die normalerwijze leidt tot enige introspectie die gepaard gaat met gemengde gevoelens en twijfels, eenduidig positief zou ontvangen hebben en normaal zou hebben gevonden – dit alles zonder enige bedenking te maken over de problematische situatie waarin u terecht kwam. Gegeven deze vaststellingen, kan er geenszins geloof gehecht worden aan uw, door u geopperde, homoseksuele geaardheid.

Voorts kunnen nog enkele verklaringen van u worden opgemerkt, die het hierboven reeds aangetoonde ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid, verder bevestigt.

U verklaarde dat u uw huisbazu hoorde telefoneren naar de politie, opdat u en uw partner D. gearresteerd zouden worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). U verklaarde verder dat u niet dacht dat het zo serieus zou zijn, gezien er toch geen bewijs was dat jullie homo's waren. Gevraagd waarom uw huisbazu nooit eerder belde, gezien ze u reeds meermaals van homoseksualiteit beschuldigd had, antwoordde u dat jullie toen thuis waren, en jullie gepakt konden worden met bewijzen (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). U gaf verder aan dat u het niet zo serieus opnam toen u uw huisbazu naar de politie hoorde bellen, u een beetje panikeerde toen u haar hoorde bellen maar u daarna terug op uw gemak was omdat ze toch niets konden bewijzen. Gevraagd waarom u dan vluchtte wanneer u de politieauto zag, antwoordde u dat u zich dan wel realiseerde dat het serieus was. Gevraagd waarom u plots toch bang was, gegeven uw voorgaande verklaring dat u er gerust in was daar men toch niets kon bewijzen, antwoordde u dat u voordien niet bang was, maar u niet in handen wilde vallen van de politie. Dat u, wanneer u uw huisbazu hoorde bellen naar de politie met de vraag jullie te komen arresteren, dacht dat het toch niet zo serieus was, en dat u op uw gemak was, daar ze toch niets konden bewijzen, bevestigt het reeds aangetoonde niet doorleefde karakter van uw verklaringen. Gegeven uw verklaringen niet in de gevangenis te willen belanden, is het geenszins aannemelijk dat u, homoseksueel zijnde en reeds meermaals door uw huisbazu van homoseksualiteit

beticht, erin berustte dat u geen problemen zou krijgen, daar ze toch niets kunnen bewijzen. Het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen hieromtrent wordt verder ook bevestigd door uw verklaring dat uw huisbazuin pas op dat moment naar de politie belde, daar jullie thuis waren en gepakt konden worden met bewijzen – hetgeen nogal tegenstrijdig is met uw verklaring dat u er zich initieel in berustte, daar er geen bewijzen waren. Dat u zich verder pas van het gevaar bewust zou zijn geworden eens u de politiewagen zag, getuigt opnieuw geenszins van doorleefde ervaringen als homoseksueel in Ghana, gezien dergelijk gevaar – indien u werkelijk als homoseksueel in Ghana gewoond en gewerkt zou hebben, en een geheime homoseksuele relatie zou hebben gehad gedurende een vijftal jaren – nogal te voorspellen valt indien men vooraf reeds op de hoogte is van de komst van deze politiewagen.

Verder bent u er evenmin in geslaagd aannemelijk te maken twee homoseksuele relaties te hebben onderhouden, zijnde met uw leerkracht A. en met D. A.

Gevraagd wanneer u voor de eerste keer seks had met uw leerkracht A., antwoordde u dat dit was in het jaar 2006, en voegde u eraan toe dat dit het laatste jaar was dat u in school zat (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U verklaarde verder dat, nadat u samen met uw leerkracht betrapt was en de schooldirecteur op de hoogte was gesteld, deze u zei dat hij u normalerwijze van school zou smijten, maar hij dit niet deed daar u in uw laatste jaar zat en het schooljaar niet lang meer duurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Op een eerder moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd tot welke leeftijd u school liep, antwoordde u dat u de school beëindigde op uw zestien jaar (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of dit dan in het jaar 2003 was, antwoordde u bevestigend. Het dient reeds opgemerkt dat bovenstaande verklaringen, wat betreft de tijdsbepaling ervan, elke coherentie missen. Gevraagd wat de voornaam was van uw leerkracht A. – met wie u beweerde een homoseksuele relatie te hebben gehad gedurende een tweetal maanden - antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaarde verder dat uw leerkracht u zei dat u hem niet als leerkracht diende te beschouwen. Gevraagd of dit was omdat jullie gewoon zouden kunnen doen tegen elkaar, niet binnen de context 'leerkracht-leerling', antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of hij u dan niet zijn voornaam vertelde, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat u hem enkel 'meneer A.', dan wel 'leraar A.' noemde. Dat u de voornaam niet kent van de man waarmee u – zo u beweerde – uw eerste homoseksuele ervaringen had, en met wie u gedurende een tweetal maanden een relatie had, hem 'meneer', dan wel 'leraar' A. noemde, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent – des te meer gezien uw eigen verklaring dat uw leerkracht erop aandrong dat u hem niet als leerkracht zou beschouwen. Gevraagd of u tijdens de twee maand durende periode van uw relatie met A., veel seks had, antwoordde u dat het enkel die ene keer was (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Ter bevestiging gevraagd of u maar één keer seks had met meneer A., die keer toen u alcohol dronk, antwoordde u bevestigend. Nogmaals gevraagd of dat de enige keer was, antwoordde u opnieuw bevestigend. Gevraagd hoe de relatie, nadat u een eerste keer seks gehad had met uw leerkracht, verder ging, antwoordde u dat het maar twee maanden duurde, tot het nieuws verspreid werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of jullie elkaar nog zagen in die twee maanden, antwoordde u dat u sinds die keer niet meer naar zijn huis terugging. Ter bevestiging opnieuw gevraagd of u, nadat u die eerste keer seks had met uw leerkracht, niet meer naar zijn huis bent teruggekeerd, antwoordde u dat dat inderdaad zo is, waarop u meteen uw antwoord wijzigt en verklaarde dat u, na de eerste keer seks te hebben gehad met uw leerkracht, nogmaals terugging en u betrapt werd door een schoolmakker. Gevraagd wat er toen gebeurde, antwoordde u dat u toen geen seks had, maar enkel masturbeerde, samen met uw leerkracht. Het dient opgemerkt dat uw tegenstrijdige verklaringen wat betreft het aantal keren dat u naar het huis van uw leerkracht terugkeerde, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen een homoseksuele relatie te hebben gehad met uw leerkracht. Gezien het uw eerste homoseksuele ervaringen betreft, die u er eveneens van bewust maakten dat u homoseksueel bent, is het niet onredelijk te verwachten dat u hieromtrent enigszins coherente verklaringen zou afleggen, gezien van dergelijke eerste ervaring en ontdekking van uw seksuele geaardheid, verwacht kan worden dat ze een blijvende herinnering zouden vormen. U verklaarde dat, toen u de laatste keer bij uw leerkracht thuis was, jullie betrapt werden door een medestudent van u (zie gehoorverslag CGVS, p. 14 en 17). U verklaarde dat u hem vooraf reeds had gezien, hij u al gevraagd had wat u er kwam doen, en u hem zei dat u naar A. ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd wie deze student was, antwoordde u dat deze A. Y. heette en jullie erg close waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wat hij er kwam doen, antwoordde u dat hij u zocht en u hem had gezegd dat u naar meneer A. ging. Gevraagd of hij zomaar binnenkwam in het huis, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of de deur dan niet gesloten was, bevestigde u dat de deur niet gesloten was. Dat noch u, noch uw leerkracht A., eraan gedacht zouden hebben om de deur op slot

te doen wanneer jullie seksuele handelingen stelden, schaadt verder de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw relatie met uw leerkracht A. Immers, u had A. Y. gezien voor u naar uw leerkracht ging én hem verteld dat u erheen ging. U verklaarde eveneens dat u voorzichtig was nadat u uw homoseksualiteit beseftte én dat u wist dat homoseksualiteit in Ghana niet geaccepteerd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Dat u, zowel als uw leerkracht A., er niet aan gedacht zouden hebben de deur op slot te doen, en bijgevolg een nodeloos risicogedrag stelden, weet dan ook niet te overtuigen.

U verklaarde ongeveer vijf jaar een homoseksuele relatie te hebben gehad met D. (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd of u kunt vertellen over uw eerste kennismaking met hem, antwoordde u – bijzonder beperkt – dat u hem ontmoette waar u werkte, hij er normaal iets kwam drinken, en u tijdens de gesprekken een aanzoek deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd hoe dat dan ging, antwoordde u dat hij, telkens u een drankje bracht, 'hallo' zei, en dat hij dat elke keer deed. U voegde eraan toe dat u aan zijn reactie zag dat hij u een aanzoek wou doen, en u omwille van de sms-berichtjes wist dat hij homo was. Gevraagd hoe jullie tot een eerste gesprek kwamen, wanneer u D. drankjes serveerde, antwoordde u – opnieuw bijzonder beperkt – dat hij u riep voor drankjes, hij probeerde 'hallo' te zeggen en uw naam te kennen, hij de keer daarop uw nummer vroeg, en u dan belde om 'hallo' te zeggen. U voegde eraan toe dat hij steeds blij was u te zien, en hij met u een relatie wou. Gevraagd hoe jullie er dan toe kwamen jullie gsm-nummers uit te wisselen, en of u wat meer kunt uitleggen hoe jullie met elkaar begonnen te spreken, en hoe jullie elkaar beter leerden kennen, antwoordde u, wederom niet erg uitgebreid, dat hij u zei dat hij vrienden met u wil worden, aan u vroeg of u hem uw nummer kon geven, en dat jullie dan later zouden spreken. Gevraagd of jullie elkaar reeds beter kenden voordat u hem uw gsm-nummer gaf – gegeven de vaststelling dat het nogal raar is zomaar iemand een gsm-nummer te vragen zonder de persoon te kennen, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u hem kende van in de bar. Gevraagd hoe u hem beter leerde kennen, herhaalde u dat hij u drankjes vroeg, en verklaarde u dat hij steeds het wisselgeld voor u achterliet opdat u steeds geïnteresseerd zou zijn om hem drankjes te brengen (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). U voegde eraan toe dat jullie dan dichterbij kwamen tot hij uw nummer vroeg, waarna de sms-berichten begonnen en u zich realiseerde dat hij homo is. Opnieuw gevraagd hoe u van gewoon drankjes te serveren, ertoe kwam om uw telefoonnummer te geven, antwoordde u dat u hem een drankje gaf de eerste keer dat u hem zag, en jullie een gesprek hadden dat een kleine vriendschap bracht. U verklaarde verder dat hij u dan sms'en begon te sturen, hij u vroeg of jullie konden uitgaan, en dat u dan wist dat het een homo was. Gevraagd hoe u tot de conclusie kwam dat hij homoseksueel was, antwoordde u dat hij u soms dingen als 'zachte dromen', 'slaapwel' en 'denk je aan mij?' zond, en u het daarom dacht. U voegde eraan toe dat hij dan openlijk zei dat hij u graag ziet. Gevraagd hoe dat ging, antwoordde u dat u het accepteerde, u hem zei dat u ook homo bent, jullie het niet gemakkelijk hebben, en jullie een goeie relatie kunnen hebben. Gevraagd of u wat gedetailleerder kunt vertellen hoe dat ging, toen hij u zei dat hij homoseksueel was, antwoordde u, beperkt, dat hij u een aanzoek deed en hij open was. Gevraagd hoe hij dat dan deed, antwoordde u 'per sms'. Gevraagd wat hij zei, antwoordde u dat hij u zei dat hij u graag zag, een relatie met u wou en u zei dat dat geen probleem is. Gevraagd of hij toen al wist dat u homoseksueel was, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of dat dan niet riskant was van hem, gegeven de vaststelling dat hij niet van uw homoseksualiteit op de hoogte was, en u eigenlijk niet zo goed kende, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u denkt dat hij wist dat u homo bent, gezien u met lieve woorden zijn berichten beantwoordde. Gevraagd hoe het dan verder liep, nadat jullie van elkaar per sms vernomen hadden dat jullie beiden homoseksueel zijn, antwoordde u dat jullie zoveel mogelijk wilden samen zijn en hij bij u op bezoek kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u niet in staat bent een enigszins doorleefde en werkelijkheidsgetrouwe weergave te geven van de manier waarop u uw partner Desmond leerde kennen. U werd meermaals en in verschillende bewoordingen gevraagd hoe u en Desmond elkaar leerden kennen en tot een relatie kwamen, maar u slaagt er op geen enkel moment in om enigszins te verhelderen hoe jullie van een loutere kelner-klant relatie, tot een gesprek kwamen en elkaar beter leerden, tot het uitwisselen van telefoonnummers, het onderhouden van telefonisch contact en het beginnen van een relatie. Deze vaststelling doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele relatie met D. U verklaarde dat D. bij zijn ouders woonde in Tema (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gevraagd hoe zijn ouders heetten, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of hij dan nooit over zijn ouders sprak gedurende jullie vijf jaar durende relatie, antwoordde u dat hij erover sprak en dat zijn ouders hem ervan verdachten homoseksueel te zijn. Gevraagd waarom zijn ouders hem daarvan verdachten, antwoordde u het niet te weten. Opnieuw gevraagd waarom zijn ouders dachten dat hij homoseksueel was, antwoordde u dat zijn ouders hem daarvan verdachten en u dat als normaal opvatte. Gevraagd of u daar dan niet meer over wou weten, gegeven de vaststelling dat het uw homoseksuele partner betrof, en de verdenkingen van zijn ouders ook gevaarlijk konden zijn

voor u, antwoordde u enkel nooit veel over zijn ouders te hebben gepraat (zie gehoorverslag CGVS, p. 27). Gevraagd of D. broers of zussen had, antwoordde u bevestigend. Gevraagd wie dit waren, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd hoeveel broers en hoeveel zussen hij had, antwoordde u opnieuw het niet te weten. Gevraagd of D. voorheen reeds andere homoseksuele relaties had gehad, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Gevraagd met wie dat was, antwoordde u dat hij u dat niet zei. Gevraagd of u, in al die jaren, daar niet wat meer over vroeg, antwoordde u ontkennend. Uw onwetendheid wat betreft de ouders, broers en zussen van D. – de man waarmee u beweert gedurende vijf jaren een homoseksuele relatie te hebben gehad – doen verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen een homoseksuele relatie te hebben gehad met D. Dat u verder ook aangaf dat u het normaal vond dat D. zijn ouders hem van homoseksualiteit verdachten, u niet weet waarom zijn ouders dat dachten, en u daar klaarblijkelijk niet meer over wou weten, doet verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen een homoseksuele relatie te hebben gehad met D., alsook aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw, door u opgeworpen, homoseksuele geaardheid – immers: indien u werkelijk homoseksueel zou zijn en een homoseksuele relatie zou hebben gehad met D., dan is het allerm minst onredelijk te verwachten dat u zou willen weten waarom D. zijn ouders hem van homoseksualiteit verdachten – in plaats van het louter als 'normaal' op te vatten – gezien deze verdenkingen zowel D. zijn veiligheid, als de uwe, in gevaar kon brengen.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u de door u beweerde homoseksuele geaardheid, en homoseksuele relaties, helemaal niet aannemelijk heeft kunnen maken. Er kan derhalve evenmin geloof gehecht worden aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De door u neergelegde lidkaart van 'alliàge' vermeldt enkel uw naam, en bevat verder geen relevantie, noch bewijskracht in het kader van uw asielrelaas. Immers, het loutere in bezit zijn van deze lidkaart, vereist geen homoseksuele geaardheid. De door u neergelegde profielen op websites 'manjam' en 'gayromeo', vermelden uw naam niet, noch een datum waarop deze profielen aangemaakt zouden zijn. Ook het aanmaken van dergelijke profielen, vereist niet dat men een homoseksuele geaardheid heeft. De door u neergelegde verklaring vanwege de organisatie 'World Out games' – met bijhorende brochure - bevestigt enkel uw deelname aan dit sportevenement, een deelname die evenmin een homoseksuele geaardheid vermeldt. De door u neergelegde informatie omtrent het project 'hoop', betreft enkel algemene informatie en heeft verder geen verband met, noch relevantie in het kader van, uw individueel asielrelaas. Daar de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw homoseksuele geaardheid –en relaties over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kunnen deze lidkaart van 'alliàge', profielen op websites manjam en gayromeo en de verklaring vanwege de organisatie 'World Out games', niet opgevat worden als een aanwijzing van uw seksuele geaardheid. Voorts legde u nog enkele artikels neer betreffende de algemene situatie van homoseksuelen in Ghana, die geen verband houden met uw individueel asielrelaas, en derhalve ook niet relevant zijn in het kader daarvan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

2.1.1 De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofdte van de asielzoeker aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvV 22 oktober 2009, nr. 33 063, RvV 27 februari 2012, nr. 75 876). De niet aannemelijkheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 4 december 2006, nr. 165.484; RvV 30 oktober 2009, nr. 33.601).

De verzoekende partij meent dat het aanvaarden van homoseksualiteit geenszins altijd problematisch is. Ze stelt dat verzoeker zijn homoseksuele aard niet minder aannemelijk is door zijn probleemloze aanvaarding.

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij geen concrete elementen aanvoert die de vaststellingen van de bestreden beslissing zouden kunnen weerleggen met betrekking tot zijn homoseksualiteit, die een kernelement van het asielrelaas uitmaakt. De Raad is van oordeel dat het niet aannemelijk is dat verzoeker bij ontdekking van zijn homoseksualiteit zich geen enkele vraag stelde omtrent de problemen of moeilijkheden die hij hierdoor zou kunnen ervaren, gelet op het taboe dat daaromtrent leeft in Ghana, zoals gesteld in de bestreden beslissing. Verzoeker gaf zelf tijdens het gehoor aan kennis te hebben van de niet-aanvaarding van homoseksualiteit door de overgrote meerderheid van de bevolking in zijn land van herkomst. Het is ook weinig aannemelijk dat het gesprek dat verzoeker had met zijn leraar nadat zij voor de eerste keer seks hadden, afgedaan wordt als 'normaal' en dat verzoeker verder niets over dat gesprek te vertellen heeft, gelet op de introspectie en de nieuwe gevoelens die met deze ontdekking gepaard zouden gaan.

Waar verzoekende partij de nadruk wil leggen op bepaalde documenten (lidkaart 'alliage', internetprofielen en de verklaring van de organisatie World Out Games) als aanwijzing voor verzoekers geaardheid, wijst de Raad erop dat wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft, dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Om bewijskracht aan een document te kunnen ontlenen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is (RvS 14 juli 2011, beschikking nr. 7257).

Wat de neergelegde documenten betreft, stelt de bestreden beslissing terecht: *"De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. De door u neergelegde lidkaart van 'alliage' vermeldt enkel uw naam, en bevat verder geen relevantie, noch bewijskracht in het kader van uw asielrelaas. Immers, het loutere in bezit zijn van deze lidkaart, vereist geen homoseksuele geaardheid. De door u neergelegde profielen op websites 'manjam' en 'gayromeo', vermelden uw naam niet, noch een datum waarop deze profielen aangemaakt zouden zijn. Ook het aanmaken van dergelijke profielen, vereist niet dat men een homoseksuele geaardheid heeft. De door u neergelegde verklaring vanwege de organisatie 'World Out games' – met bijhorende brochure - bevestigt enkel uw deelname aan dit sportevenement, een deelname die evenmin een homoseksuele geaardheid vermeldt. De door u neergelegde informatie omtrent het project 'hoop', betreft enkel algemene informatie en heeft verder geen verband met, noch relevantie in het kader van, uw individueel asielrelaas. Daar de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw homoseksuele geaardheid –en relaties over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kunnen deze lidkaart van 'alliage', profielen op websites manjam en gayromeo en de verklaring vanwege de organisatie 'World Out games', niet opgevat worden als een aanwijzing van uw seksuele geaardheid. Voorts legde u nog enkele artikels neer betreffende de algemene situatie van homoseksuelen in Ghana, die geen verband houden met uw individueel asielrelaas, en derhalve ook niet relevant zijn in het kader daarvan."* Dit wordt door verzoeker niet weerlegd.

Daarnaast zijn de profielen op de websites 'manjam' en 'gayromeo', openbaar, waardoor ze toegankelijk zijn voor iedereen. Dit is vreemd omwille van de aangevoerde vrees voor vervolging door de politie. De authenticiteit van de profielen komt daardoor verder in gedrang. Ze kunnen aldus ook niet bijdragen tot de aannemelijkheid van de afgelegde verklaringen met betrekking tot de homoseksuele geaardheid van verzoeker.

Vervolgens voert de verzoekende partij aan dat de verklaringen van verzoeker omtrent eerst niet en even later wel aanwezige 'ongerustheid' als gevolg van het bellen naar de politie door de huisbazin, te verklaren zijn daar verzoeker beseftte een heel aantal foto's op zijn laptop te bezitten van verzoeker en D. De verzoekende partij stelt dat er op dat moment diverse gedachten door het hoofd van verzoeker zijn gegaan, die daarom niet tegenstrijdig zijn.

Daarna stelt verzoekende partij dat er een vergissing is gebeurt omtrent de vermelding in het gehoorverslag met betrekking tot het jaartal waarin verzoeker een relatie had met zijn leerkracht (2006 in plaats van 2003).

Voorts voert de verzoekende partij aan dat het normaal is dat verzoeker de voornaam van de leraar niet kent, gelet op hun verhouding leerkracht-leerling. Verzoekende partij benadrukt tevens de korte duur van de relatie die ook een belangrijke reden voor deze onwetendheid zou zijn.

Wat de betrapping door de medestudent van verzoeker betreft, stelt de verzoekende partij dat verzoeker zelf niet goed begrijpt hoe het mogelijk was dat de deur niet gesloten was.

De Raad meent dat tegenstrijdige verklaringen die de kern van het asielrelaas raken, een aanwijzing zijn voor het gebrek aan aannemelijkheid van het asielrelaas. Wat een verschil in precieze data betreft, *in*

casu tussen de jaartallen 2003 en 2006 met betrekking tot het begin van de relatie tussen verzoeker en zijn leraar, meent de Raad echter dat hierbij voorzichtigheid geboden is. In beginsel kan verwacht worden dat de asielzoeker op de hoogte is van de chronologie van de aangehaalde feiten zonder dat verwacht kan worden dat hij of zij alle gebeurtenissen precies in de tijd kan situeren. Dit is een overtuigend motief.

De Raad stelt vast dat wat de betwiste tegenstrijdigheid over de 'ongerustheid' betreft, dit element geen afbreuk doet aan het geheel van de motieven waarop de bestreden beslissing is geënt. De motivering moet als geheel worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onwetendheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de aannemelijkheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319).

Wat de tegenstrijdigheid inzake de voornaam van de leraar betreft, stelt de Raad vast dat de eerdere verklaring van verzoeker waarbij hij erop duidde dat zijn leerkracht expliciet vroeg hem niet als leerkracht te beschouwen, terecht niet bijdraagt aan de aannemelijkheid van een kernelement van het asielrelaas namelijk de ontdekking van verzoekers homoseksuele geaardheid, gelet op het feit dat verzoeker zijn leraars voornaam niet kende.

Hetzelfde geldt voor de 'betrapping' door de medestudent van verzoeker, gelet op het feit dat verzoeker de medestudent heeft gezien voor hij het huis van zijn leerkracht binnenging en hem op de hoogte bracht dat hij naar deze leraar op weg was, én gelet op de homofobe omgeving waarin verzoeker zich bevond.

Wat de ontmoeting en de evolutie van de relatie van verzoeker met D. betreft, meent de verzoekende partij ook dat hij wel details heeft vermeld en hier niet vaag over is gebleven. Verzoekende partij verwijst naar andere verklaringen in het gehoorverslag (p. 26, 28, 29) waar verzoekende partij stelt wel details gegeven te hebben.

De Raad stelt vast dat de in het gehoorverslag afgelegde verklaringen over de kennismaking met D. niet erg aannemelijk zijn, gelet op het feit dat verzoeker steeds zijn antwoord herhaalt of geen verheldering bood als hem dit gevraagd werd (gehoorverslag p. 25-27).

Tenslotte voert de verzoekende partij nog aan dat verzoeker de namen van de ouders en zussen en broers van D. niet kent omdat hij hen slechts sporadisch zag, gelet op het geheim karakter van hun relatie en omdat verzoeker nooit aan hen werd voorgesteld. De Raad is van oordeel dat deze vaststelling de aannemelijkheid van een van de elementen van de kern van het asielrelaas (de homoseksuele relatie tussen verzoeker en D.) opnieuw ondermijnt. De relatie tussen verzoeker en D. duurde immers 5 jaar lang. Bovendien was het voor verzoeker in zijn eigen belang om te weten wie de ouders van D. waren en waarom en of ze D. verdachten van homoseksualiteit. Zij konden immers de veiligheid van verzoeker in gevaar brengen.

2.1.2. Wat de aangehaalde schending van het redelijkheidsbeginsel betreft, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij dit niet nader bepaalt. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Het komt de Raad niet toe te raden naar de wijze waarop een rechtsregel geschonden is. Derhalve is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.1.3. Wanneer er geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève.

2.1.4. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de

persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet.

2.1.5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De verzoekende partij kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

G. de MOFFARTS